

BİR ADA

Mehmet Turgut BERBERCAN

Bir ada göründü, duralım kaptan!
Atalım demiri, suya yavaştan
Bizi bekliyormuş, bugün yıldızlar
Onlara mâziyi, soralım kaptan!

Ben gökleri benden, çılgın sanırdım
Denizleri aşktan, taşkın sanırdım
Yakamozlar yanar, gözlerimizde
Aşk hep tutuşan, şaşkın sanırdım.

Ateşten kızıldır, sarhoş şaraptan
Akıyor bir deniz, burada kaptan
Yakıp bu gemiyi, gömelim suya
Mısralar çıkarıp kanlı kınından.

Rum'un diyarına, geldik Turgutça
Kederden geriye, kalmasın parça
Ezelden ebede, bahri sefidde,
Şarkı söyleyelim, biz Barbarosça.

Gördük Midilli'yi, kızıl açıktan
Yıldızları serkeş, uzak ufuktan
Ezeli serseri, bahri kebûdî
Yandı bütün gece, billûr ışıktan.

Bu gün üçüncü gün, aylardan nisan
Seyir defterine, yazıyor kaptan:
"Faça edip rüzgârı, şimâle doğru,
Mısralar dökerim, ıslak lumbozdan"

NE Kİ

Âşık MUHSİNOĞLU

İnsanlığa ikram eylemiyorsa
Bin bir meyve yüklü dal olsa ne ki.
Hakkı hakikati söylemiyorsa
Bülbül gibi öten dil olsa ne ki.

Acırım insana değeri yoksa
Ardında kalacak eseri yoksa
Güller sultanından haberi yoksa
Adıyla soyadı gül olsa ne ki.

Fuzulî'nin bu tarakta bezi yok
Mecnun'un diyecek bir çift sözü yok
Mademki Leyla'nın ayak izi yok
Dünya baştanbaşa çöl olsa ne ki.

Yok olsun dünyanın elemi kahrı
Her nesne üstünde fanilik mührü
Dışı tatlı, içi baldıran zehri
O nimetin adı bal olsa ne ki.

İnsan olan durur "belâ" sözünde
Dünyanın kıymeti olmaz gözünde
Teslimiyet yoksa işin özünde
Âşık *Muhsinoğlu* kul olsa ne ki.